

χής με αφέλεια, που είχε καταντήσει απορία ψάλτου: “Αυτό είναι καλό για μας;” και γελούσε κάθε πικραμένος.

Η «Φιλολογική Κυριακή»

Η *Φιλολογική Κυριακή* με διευθυντή τον Ευάγγελο Μπουντούρη εξέδωσε το πρώτο τεύχος της τον Δεκαπενταύγουστο του 1943. Δήλωνε ότι εκδίδεται κάθε δεύτερη Κυριακή, υπόσχεση που όμως δεν τήρησε λόγω συνθηκών. Παρά τον άτσαλο, εκδοτικά, χαρακτήρα του, το περιοδικό έχει αρκετό ενδιαφέρον. Όχι βέβαια διότι αρχίζει με δύο ποιήματα του Σ. Σκίπτη, αλλά για τις γενικώς καλές συνεργασίες που εξασφάλιζε, ίσως διότι πλήρωνε τους συνεργάτες του.

Ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος δημοσιεύει το εξομολογητικό κείμενο «Χειρόγραφα της μοναξιάς» [10/8/1942] (τεύχ. 1, σ. 2), ο Στ. Ξεφλούδας το επίσης εξομολογητικό «Σημειώσεις» (σ. 5), ακολουθεί το πεζό «Κουρσάρικα (Γενική ιστορία που ξιστορεί τις ληστείες και τα φονικά που κάνανε οι πιο ξακουσμένοι κουρσάροι γραμμένη από τον καπετάν Κάρολο Τζόνσον)», που ορίζεται ως μετάφραση του Φ. Κόντογλου, ο οποίος με τίτλο «Η τέχνη του μεταφραστή» (σ. 6-7) αναφέρεται στις δυσκολίες του θέματος και προσκομίζει τα επιχειρήματά του (αντλημένα από τις αναγνώσεις που τον ενδιέφεραν) – χωρίζοντάς τα σε δύο κατηγορίες:

1. Γλώσσα καθομιλουμένη (νεκρή). Διάσημοι πειραταί του XVIII αιώνας. Γλώσσα στρατιή κι άψυχη.	2. Γλώσσα ρωμέικη (ζωντανή). Οι πιο φημισμένοι κουρσάροι του καιρού μου. Γλώσσα ιδιόρρυθμη και με ψυχή.

Και κάτω από κάθε περίπτωση παραθέτει αντίστοιχα κείμενα.

Ο Θρ. Καστανάκης γράφει για τα «Αθηναϊκά θεάματα και διαλείμματα» (σ. 12-13), τίτλος που αντιγράφει τον επίσης δικό του τίτλο στα *Νεοελληνικά Γράμματα*, όταν ήταν στο Παρίσι και έστειλε από εκεί τα «Παρισινά θεάματα και διαλείμματα».

Στο δεύτερο τεύχος (29/8) ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος συνεχίζει με τα «Χειρόγραφα της μοναξιάς» (με παραγράφους αριθμημένες 5-10, σ. 19), ενώ ο Η. Βενέζης με τίτλο «Ο μάρτυρας της λογοτεχνίας μας» αναφέρει περιστασιακά της ζωής και του έργου του Γρ. Ξενόπουλου. Αποσπώ το ακόλουθο:

[...] Αυτό είναι η τυπική περίπτωση. Η εξαίρεση είναι άλλη. Είναι η ηρωική απόφαση να ζήσει ο συγγραφέας από την πένα του. Είναι καλά δεν είναι καλά, θα πρέπει να βγάλει ορισμένα χειρόγραφα κάθε μέρα, όλες τις μέρες της ζωής του, γιατί αυτά αντιπροσωπεύουν τον επι-

